

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 2559/2000 af 16. november 2000 om ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2560/2000 af 21. november 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2561/2000 af 21. november 2000 om særlige bestemmelser for ydelse af støtte til privat oplagring af kokød 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2562/2000 af 21. november 2000 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 7

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2000/726/EF:

- ★ **Afgørelse nr. 5/2000 truffet af Associeringsrådet EU-Letland den 7. november 2000 om fastlæggelse af vilkårene og betingelserne for Republikken Letlands deltagelse i Fællesskabets handlingsprogram for unge** 9

Kommissionen

2000/727/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 21. juni 2000 om statsstøtte ydet af Frankrig til Manufacture Corrèzienne de Vêtements (MCV) og planen om at yde støtte til virksomhedens efterfølger ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 1729)** 13

1

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

2000/728/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. november 2000 om fastsættelse af gebyrer for behandling af ansøgninger om EF-miljømærket samt de årlige gebyrer ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 3279).....** 18

2000/729/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. november 2000 om en standardkontrakt om betingelserne for anvendelse af Fællesskabets miljømærke ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 3278)** 20

2000/730/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. november 2000 om oprettelse af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn og dets forretningsorden ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 3280)** 24

2000/731/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 10. november 2000 om fastsættelse af forretningsordenen for samrådsforummet under den reviderede ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 3281)** 31

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2559/2000
af 16. november 2000
om ændring af bilag I til forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,
under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ indførtes en varenomenklatur, i det følgende benævnt »den kombinerede nomenklatur«, og der fastsattes bundne toldsats for den fælles toldtarif.
- (2) Ved afgørelse 97/359/EF af 24. marts 1997 om fjernelse af told på informationsteknologiprodukter ⁽²⁾ godkendte Rådet på Fællesskabets vegne aftalen om handel med informationsteknologiprodukter (ITA) sammen med meddelelsen om dens gennemførelse.
- (3) I henhold til nævnte aftale mødes deltagerne for at vurdere, om der er uoverensstemmelser mellem dem med hensyn til tarifiering af informationsteknologiprodukter, idet de begynder med de varer, der er opført i tillæg B til bilaget til denne aftale. På grund af denne procedure kræves der ændringer i Fællesskabets toldliste,

som findes i forordning (EØF) nr. 2658/87. Når disse ændringer er godkendt af deltagerne i denne aftale, bør de iværksættes snarest muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORODNING:

Artikel 1

1. I bilag I, anden del, til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ændres KN-kode 8528 som angivet i bilaget til denne forordning.
2. De ændringer, der ved denne forordning foretages i KN-underpositionerne, anvendes som Taric-underpositioner, indtil de integreres i den kombinerede nomenklatur i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2658/87.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

De anvendes fra den 1. oktober 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2000.

På Rådets vegne
R. SCHWARTZENBERG
Formand

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1264/2000 (EFT L 144 af 17.6.2000, s. 6).

⁽²⁾ EFT L 155 af 12.6.1997, s. 1.

BILAG

KN-kode	Varebeskrivelse	Toldsats %	Supplerende enhed
1	2	3	4
8528	Fjernsynsmodtagere, også med indbyggede radiofonimodtagere, lydoptagere eller lydgenerere eller videooptagere eller videogenerere; videomonitorer eller videoprojektionsapparater:		
	- Fjernsynsmodtagere, også med indbyggede radiofonimodtagere, lydoptagere eller lydgenerere eller videooptagere eller videogenerere:		
8528 12	-- Til farvefjernsyn		
8528 12 10	(uændret)		
til			
8528 12 81			
8528 12 89	-----I andre tilfælde	14	p/st
	-----Uden billedskærm:		
	-----Videotunere:		
8528 12 90	-----Sammensatte elektroniske komponenter til indbygning i automatiske databehandlingsmaskiner	fri	p/st
8528 12 91 ⁽⁴⁾	-----Apparater med mikroprocessorer, som via indbygget modem giver adgang til Internettet, og som gør det muligt at udveksle informationer interaktivt og modtage fjernsynssignaler (*Set-top bokse med kommunikationsfunktion*)	fri	p/st
	-----Andre varer:		
8528 12 94 ⁽⁵⁾	-----Digitale (herunder kombinerede digitale og analoge)	14	p/st
8528 12 95	(uændret)		
til			
8528 12 98			

⁽⁴⁾ Taric-kode: 8528 12 93 10.

⁽⁵⁾ Taric-kode: 8528 12 93 90.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2560/2000
af 21. november 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. november 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	108,8
	204	106,4
	999	107,6
0709 90 70	052	85,7
	999	85,7
0805 20 10	204	75,4
	999	75,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,9
	999	63,9
	0805 30 10	69,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	528	28,7
	600	77,4
	999	58,7
	039	82,1
	388	41,1
	400	64,4
	404	83,0
0808 20 50	999	67,7
	052	80,3
	064	54,1
	388	78,5
	400	101,6
	999	78,6

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2561/2000
af 21. november 2000
om særlige bestemmelser for ydelse af støtte til privat oplagring af køkød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 48, stk. 2, og

1. Fra 27. november 2000 til 2. februar 2001 inklusive kan ansøgninger om støtte til privat oplagring indgives i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 907/2000 og i denne forordning.

ud fra følgende betragtninger:

2. Der ydes kun støtte til privat oplagring af ferske eller kølede halve kroppe af hunkvæg i klasse D, jf. artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1208/81⁽²⁾, som er produceret under fuldstændig overholdelse af alle gældende veterinærbestemmelser.

(1) Oplysningerne om risikoen for spredning af bovin spongiform encephalopati til mennesker har skabt stor bekymring hos forbrugerne. EF-markedet for køkød er blevet særlig hårdt ramt af den faldende tillid hos forbrugerne, og forbruget er gået kraftigt tilbage. Den deraf følgende risiko for markedsforstyrrelser gør det nødvendigt at træffe hastende støtteforanstaltninger. Under disse omstændigheder bør der kunne ydes støtte til privat oplagring.

En halv slagtekrop defineres som beskrevet i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 1208/81.

(2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 907/2000⁽²⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår støtte til privat oplagring af oksekød. Der bør fastsættes et støttebeløb for en bestemt minsteoplagringsperiode, og det beløb, der anvendes, hvis perioden forlænges eller afkortes, bør fastlægges. Da det drejer sig om en hastende foranstaltning, bør støttebeløbet fastsættes på forhånd. Ved fastsættelsen af støttebeløbet bør der tages hensyn til markedsværdien af slagtekroppe af køer og den forringelse af slagtekroppenes værdi, som nedfrysning medfører.

Er halve kroppe udskåret i fjerdinger, skal udskæring være foretaget på en måde, som gør det muligt at kontrollere, at kravene i første afsnit er opfyldt. Med henblik på privat oplagring skal fjerdingen samles i halve kroppe, når de undergives interventionsorganets kontrol.

(3) For at øge markedsvirkningen af den private oplagring bør indlagringsperioden være så kort som mulig, og forskud på støtten bør kunne udbetales, når kødet har været oplagret en vis periode.

3. Den oplagringsperiode, der angives i kontrakten i henhold til artikel 4, stk. 5, litra d), i forordning (EF) nr. 907/2000, er på tre måneder, idet kontrahenten kan ansøge om, at oplagringsperioden forlænges til højst seks måneder.

(4) For at gøre den private oplagring så effektiv som mulig bør der fastsættes udbeningsudbytter, som tager hensyn til de pågældende dyrs klasse.

4. Støtten for en oplagringsperiode på tre måneder er på 472 EUR pr. ton slagtevægt. Hvis oplagringsperioden forlænges, jf. stk. 3, er det daglige tillæg til støtten på 0,93 EUR pr. ton.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

5. Det daglige beløb, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 907/2000, fastsættes til 0,93 EUR pr. ton.

6. Uanset artikel 10 i forordning (EF) nr. 907/2000 gælder følgende ved udbening:

— støtte betales ikke, hvis den oplagrede mængde ikke overstiger 60 kg udbenet kød pr. 100 kg ikke-udbenet kød, der er anvendt

— støttebeløbet nedsættes tilsvarende, hvis den oplagrede mængde overstiger 60 kg, men er lavere end 68 kg udbenet kød pr. 100 kg ikke-udbenet kød, der er anvendt

— støttebeløbet hverken nedsættes eller forhøjes, hvis den oplagrede mængde er på 68 kg udbenet kød eller derover pr. 100 kg ikke-udbenet kød, der er anvendt.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 105 af 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3.

7. Uanset artikel 11 i forordning (EF) nr. 907/2000 kan forskud udbetales efter to måneders oplagring. Forskuddet må ikke overstige den støtte, der svarer til den periode.

Artikel 2

1. En kontrakt omfatter mindst 10 tons.
2. Uanset artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 907/2000 skal indlagring være afsluttet senest 14 dage efter datoen for indgåelse af kontrakten.

Artikel 3

Medlemsstaternes meddelelser til Kommissionen i henhold til artikel 29, stk. 2, i forordning (EF) nr. 907/2000 sendes til et af følgende numre:

- (32-2) 295 36 13
- (32-2) 296 60 27.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2562/2000
af 21. november 2000
om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/

2000⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2545/2000⁽⁶⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 291 af 18.11.2000, s. 23.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. november 2000 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	28,09	2,86
1701 11 90 ⁽¹⁾	28,09	7,49
1701 12 10 ⁽¹⁾	28,09	2,72
1701 12 90 ⁽¹⁾	28,09	7,06
1701 91 00 ⁽²⁾	27,99	11,24
1701 99 10 ⁽²⁾	27,99	6,72
1701 99 90 ⁽²⁾	27,99	6,72
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 5/2000 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-LETLAND
den 7. november 2000
om fastlæggelse af vilkårene og betingelserne for Republikken Letlands deltagelse i Fællesskabets
handlingsprogram for unge

(2000/726/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side⁽¹⁾, særlig artikel 109, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 109 i Europaaftalen og dennes bilag XVIII kan Letland deltage i Fællesskabets rammeprogrammer, særprogrammer, projekter eller andre foranstaltninger, bl.a. på ungdomsområdet.
- (2) Ifølge samme artikel skal associeringsrådet træffe afgørelse om vilkårene og betingelserne for Letlands deltagelse i disse aktiviteter.
- (3) Som fastsat i afgørelse nr. 2/98 truffet af associeringsrådet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side, den 27. oktober 1998⁽²⁾, har Letland siden den 1. november 1998 deltaget i Ungdom for Europa-programmet og har udtrykt ønske om at deltage i det nye program for unge —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Letland deltager i Fællesskabets handlingsprogram for unge (i det følgende benævnt »programmet for unge«) i henhold til de vilkår og betingelser, der er fastsat i bilag I og II, som udgør en integrerende del af denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse gælder i hele den periode, hvor programmet for unge gennemføres, begyndende den 1. januar 2000.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for associeringsrådets vedtagelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2000.

På associeringsrådets vegne

H. VÉDRINE

Formand

⁽¹⁾ EFT L 26 af 2.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 17.

BILAG I

Vilkår og betingelser for Republikken Letlands deltagelse i programmet for unge

1. Letland deltager i aktiviteterne i programmet for unge (i det følgende benævnt »programmet») i overensstemmelse med de mål, kriterier, procedurer og frister, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1031/2000/EF af 13. april 2000 om oprettelse af EF-handlingsprogrammet for unge ⁽¹⁾, medmindre andet fremgår af nærværende afgørelse.
2. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 i afgørelse nr. 1031/2000/EF og med bestemmelserne om medlemsstaternes og Kommissionens ansvar over for de nationale ungdomskontorer, som Kommissionen har vedtaget, skal Letland indføre passende strukturer til en samordnet forvaltning af gennemførelsen af programmets aktioner på nationalt plan og træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre passende midler til dette kontor, som vil få programstøtte til sine aktiviteter. Letland træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for, at programmet kan fungere effektivt på nationalt plan.
3. For at deltage i programmet betaler Letland hvert år et bidrag til Den Europæiske Unions almindelige budget som anført i bilag II.

Associeringsudvalget kan i givet fald for at tage hensyn til programudviklingen eller udviklingen i Letlands absorptionskapacitet tilpasse dette bidrag for at undgå ubalance på budgettet under gennemførelsen af programmerne.
4. Vilkårene og betingelserne for indgivelse, vurdering og udvælgelse af ansøgninger fra støtteberettigede institutioner, organisationer og enkeltpersoner i Letland er de samme som dem, der finder anvendelse for berettigede institutioner, organisationer og enkeltpersoner i Fællesskabet.

Når der skal udpeges uafhængige eksperter, kan Kommissionen bede lettiske eksperter om at bistå ved projektevalueringen afhængigt af de relevante bestemmelser i afgørelse nr. 1031/2000/EF.
5. For at sikre, at programmet har en fællesskabsdimension, og at det er berettiget til at modtage finansiel støtte fra Fællesskabet, skal projekter og aktiviteter omfatte en partner fra mindst en af Fællesskabets medlemsstater.
6. For de aktioner, der skal forvaltes decentralt samt for den finansielle støtte til aktiviteterne i det nationale kontor, der er oprettet i overensstemmelse med ovenstående punkt 2, tildeles midlerne Letland på baggrund af den årlige programbudgetoversigt, som er vedtaget på fællesskabsplan, og af Letlands bidrag til programmet. Den finansielle støtte til aktiviteterne i det nationale kontor kan ikke overstige 50 % af budgettet for det nationale kontors arbejdsprogram.
7. Fællesskabets medlemsstater og Letland vil inden for rammerne af de eksisterende bestemmelser gøre alt, hvad der står i deres magt, for at fremme den frie bevægelighed og opholdet for unge og andre, der er berettigede i henhold til programmet, og som rejser mellem Letland og Fællesskabets medlemsstater i forbindelse med deltagelse i aktiviteter, som er omfattet af denne afgørelse.
8. Aktiviteter, som er omfattet af denne afgørelse, er i Letland fritaget for indirekte skatter, told, forbud og restriktioner vedrørende import og eksport af varer og tjenesteydelser, der er beregnet til at blive anvendt under sådanne aktiviteter.
9. Uden at dette berører Kommissionens og Det Europæiske Fællesskabs Revisionsrets ansvar for tilsyn og evaluering af programmet i henhold til artikel 13 i afgørelse nr. 1031/2000/EF, føres der løbende tilsyn med Letlands deltagelse i programmet på partnerskabsbasis mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Letland. Letland forelægger Kommissionen relevante rapporter og medvirker ved andre særlige aktiviteter, som Fællesskabet tager initiativ til i denne sammenhæng.
10. I overensstemmelse med Fællesskabets finansforordninger indeholder kontrakter, der indgås med eller af lettiske instanser, bestemmelser om kontrol- og revisionsforanstaltninger, der gennemføres af Kommissionen og Revisionsretten eller under disses ansvar. Der kan foretages finansiel revision med det formål at kontrollere sådanne instansers indtægter og udgifter i forbindelse med deres kontraktlige forpligtelser over for Fællesskabet. Af hensyn til samarbejdet og den gensidige interesse yder de relevante lettiske myndigheder enhver rimelig og gennemførlig bistand, der måtte være nødvendig eller hensigtsmæssig under de givne omstændigheder, ved gennemførelsen af sådanne kontrol- og revisionsforanstaltninger.

Bestemmelserne om medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i forhold til de nationale ungdomskontorer, som Kommissionen har vedtaget, vil finde anvendelse på forbindelserne mellem Letland, Kommissionen og det lettiske nationale kontor. I tilfælde af uregelmæssigheder, forsømmelighed eller svig, som kan tillægges det lettiske nationale kontor, er det de lettiske myndigheder, der er ansvarlige for de midler, der ikke er dækning for.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 18.5.2000, s. 1.

11. Uden at dette berører de procedurer, der er omhandlet i artikel 8 i afgørelse nr. 1031/2000/EF, deltager Letlands repræsentanter som observatører i programudvalget for de punkter, der vedrører dem. For de øvrige punkter, og når der holdes afstemning, træder dette udvalg sammen, uden at Letlands repræsentanter er til stede.
 12. Det sprog, der anvendes i forbindelse med kontakter med Kommissionen, for så vidt angår ansøgningsprocedure, kontrakter, rapporter, der skal indgives, og andre administrative ordninger i forbindelse med programmet, skal være et af Fællesskabets officielle sprog.
 13. Fællesskabet og Letland kan med 12 måneders skriftligt varsel opsige gennemførelsen af aktiviteter i henhold til denne afgørelse på et hvilket som helst tidspunkt. Projekter og aktiviteter, der er i gang på tidspunktet for opsigelsen, fortsætter, indtil de er fuldført i henhold til vilkårene i denne afgørelse.
-

BILAG II

Finansielt bidrag fra Republikken Letland til programmet

1. Det finansielle bidrag, som Letland skal indbetale til Den Europæiske Unions budget for at deltage i programmet i 2000, er 579 000 EUR.

Det bidrag, som Letland skal indbetale for de følgende programår, fastsættes af associeringsrådet i løbet af 2000.

2. Letland betaler ovennævnte bidrag dels over det lettiske statsbudget, dels over Letlands nationale Phare-program. Under iagttagelse af en særlig programmeringsprocedure for Phare vil de ansøgte Phare-midler blive overført til Letland ved hjælp af en særskilt finansieringsaftale. Sammen med den del, der kommer fra det lettiske statsbudget, udgør disse midler Letlands nationale bidrag, og herfra foretages der betalinger som svar på indkaldelse af midler fra Kommissionen.
3. Der ansøges om Phare-midler efter følgende skema:
 - 231 600 EUR som bidrag til programmet i 2000
 - den resterende del af Letlands bidrag dækkes af det lettiske statsbudget.

4. Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ finder anvendelse, bl.a. hvad angår forvaltningen af Letlands bidrag.

Rejse- og opholdsudgifter for Letlands repræsentanter og eksperter i forbindelse med deltagelse i arbejdet i det udvalg, der er omtalt i bilag I, punkt 11, eller i andre møder, der vedrører gennemførelse af programmet, refunderes af Kommissionen på samme grundlag og efter samme procedurer som dem, der gælder for ikke-statslige eksperter fra medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

5. Ved denne afgørelses ikrafttræden og i begyndelsen af hvert år sender Kommissionen Letland en indkaldelse af midler svarende til landets bidrag til dækningen af udgifterne til programmet.

Dette bidrag udtrykkes i euro og skal indbetales til en af Kommissionens euro-bankkonti.

Letland betaler sit bidrag i overensstemmelse med indkaldelsen af midler:

- senest den 1. maj for den del, der finansieres over dets statsbudget, forudsat at Kommissionen har sendt indkaldelsen af midler før 1. april, og ellers senest en måned efter, at indkaldelsen af midler er sendt
- senest den 1. maj for den del, der finansieres over Phare, forudsat at de tilsvarende beløb er sendt til Letland senest på dette tidspunkt, og ellers senest inden for en frist på 30 dage efter, at disse midler er sendt til Letland.

Enhver forsinkelse med betalingen af bidraget medfører, at Letland skal betale renter af det udestående beløb fra forfaldsdatoen. Rentesatsen svarer til den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine transaktioner i euro i den måned, hvor forfaldsdatoen ligger, forhøjet med 1,5 procentpoint.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2779/98 (EFT L 347 af 23.12.1998, s. 3).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. juni 2000

om statsstøtte ydet af Frankrig til Manufacture Corrèzienne de Vêtements (MCV) og planen om at yde støtte til virksomhedens efterfølger

(meddelt under nummer K(2000) 1729)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/727/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Den Europæiske Økonomiske Samarbejdsaftale, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽¹⁾,

efter at have givet interesserede parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

nærmere redegørelse for disse foranstaltningers kontekst og retsgrundlag.

(3) Ved brev af 25. juni 1998, der indgik den 26. juni 1998 (A/34909), indsendte Frankrig ufuldstændige oplysninger til Kommissionen, hvis anden begæring om oplysninger forblev ubesvaret.

(4) Den 21. april 1999 besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtte, og den anmodede formelt Frankrig om at fremlægge alle relevante oplysninger, der var nødvendige for at kunne vurdere, om de pågældende støtteforanstaltninger var forenelige med traktaten.

(5) Denne beslutning blev meddelt Frankrig ved brev af 17. maj 1999 (SG(99) D/3460). Frankrig fremsendte sine bemærkninger ved breve af 22. september 1999, der indgik den 23. september 1999 (A/37235), af 17. november 1999, der indgik den 18. november 1999 (A/38788), og af 2. december 1999, der indgik den 3. december 1999 (A/39357).

(6) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede heri interesserede parter til at indsende deres bemærkninger til sagen.

(7) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

I. SAGSFORLØB

(1) Gennem en artikel i avisen »Les Échos« den 24. marts 1998 blev Kommissionen opmærksom på, at den franske stat angiveligt havde ydet statsstøtte til virksomheden Manufacture Corrèzienne de Vêtements (herefter benævnt »MCV«), der var trådt i likvidation. Efter sigende ville der også blive ydet støtte til et nystiftet selskab (herefter benævnt »selskabet«), som skulle overtage MCV's aktiver efter likvidationen.

(2) Ved breve af 7. april 1998 (D/51578) og 31. juli 1998 (D/53275) anmodede Kommissionen Frankrig om en

⁽¹⁾ EFT L 83 af 23.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 298 af 16.10.1999, s. 11.

⁽³⁾ Se fodnote 2.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

Foranstaltningerne

a) MCV

(8) MCV ligger i Bort-les-Orgues (Corrèze), dvs. i et område med økonomiske vanskeligheder, der er berettiget til forhøjet regionalstøtte⁽⁴⁾. Ifølge de franske myndigheder var det aldrig lykkedes MCV at overvinde sine finansielle problemer, som skyldtes, at virksomheden havde bevaret fremstilling af tekstilvarer som sin hovedvirksomhed. Den havde aldrig udformet en strategi for, hvordan den kunne reagere fleksibelt på efterspørgslen på markedet og forbedre sine produkter ved at udvikle nye designs, indføre kvalitetskontrol og gøre produktionen hurtigere. Desuden var virksomhedens produktionsudstyr gammelt og udviklet til forældede arbejdsmetoder, hvilket lagde en bremse på dens produktivitet. Ifølge en artikel i »Les Échos« den 24. marts 1998 blev der ydet statsstøtte på i alt 100 mio. FRF (svarende til 15 244 902 EUR) for at bistå virksomheden med at overkomme de finansielle problemer. Den 18. december 1997 indledte den kompetente retsinstant konkurshandlingen af MCV, som blev erklæret konkurs.

b) »Selskabet«

(9) Selskabet Core Placements SA fremlagde en plan for, hvordan den gamle MCV-virksomhed igen kunne gøres rentabel. Den 13. juli 1998 accepterede den kompetente retsinstant et tilbud fra hr. Bienaimé, der var formand for bestyrelsen i Core Placements SA, og som optrådte på sidstnævntes vegne, om at overtage 110 ansatte og købe lagre og produktionsanlæg for 100 000 FRF.

(10) Core Placements var et aktieselskab med hovedsæde i Bort-les-Orgues (Corrèze). Selskabets aktiekapital beløb sig til 1 mio. FRF. Hr. Bienaimé og hr. Terrassoux besad 75 % af selskabets aktier, mens resten var fordelt på en række enkeltpersoner.

(11) Core Placements SA agtede at føre MCV's aktiviteter videre, men i et nyt selskab, herefter benævnt »selskabet«. Aktierne i selskabet ville blive fordelt på Core Placements SA (35 %), et datterselskab af Établissements Albert SA (10 %), et tekstildistributionsselskab (10 %) og et antal enkeltpersoner (45 %).

(12) For at kunne gennemføre planen agtede Core Placements SA at gennemføre følgende foranstaltninger frem til 2003:

— Core Placements SA ville indlede et investeringsprogram til en værdi af 12,8 mio. FRF omfattende nybyggerier, materialeopkøb og forsknings- og udviklingsaktiviteter

— et efteruddannelsesprogram for de ansatte i MCV omfattende 42 000 timers undervisning og en investering på 4,2 mio. FRF

— indgåelse af en leveringsaftale med Établissements Albert SA (Vendée), der var specialiseret i fremstilling og salg af konfektionstøj til børn under mærker såsom Chevignon Kids, UCLA og Naf-Naf. Selskabets direktør var hr. Bienaimé. I oktober 1998 garanterede Établissements Albert »selskabet« 150 000 arbejdstimer om året i fem år.

(13) Frankrig havde planlagt at yde sin støtte således:

— »selskabet« skulle have en egenkapital på 3 mio. FRF, hvoraf de 2,2 mio. FRF skulle komme fra hr. Bienaimé og hr. Terrassoux, og de 0,8 mio. FRF skulle komme fra Sofred⁽⁵⁾

— offentlige tilskud (fra stat, lokale myndigheder og EFRU) på i alt 12,3 mio. FRF:

(mio. FRF)	
	Beløb
Nye maskiner	1,2
Grunde	0,9
Efteruddannelse	3,4
Ikke nærmere præciserede foranstaltninger	6,8
I alt	12,3

— lån: 8,7 mio. FRF, heraf 2,7 mio. FRF i form af rentelettede lån (4 % og 4,5 %) og resten på markedsvilkår.

De øvrige konkursprocedurer

(14) Den 19. januar 1999 trådte Établissements Albert SA i betalingsstandsning. Den 24. februar 1999 fremsatte Artal Europe et tilbud om overtagelse af Établissements Albert SA's aktiver, dog uden at bekræfte den leveringsaftale med »selskabet«, som var en del af omstrukturingsplanen fra Core Placements SA.

⁽⁴⁾ »Zone PAT«, hvor PAT står for »prime d'aménagement du territoire«.

⁽⁵⁾ Société de financement pour la restructuration des industries de défense.

- (15) Det betød, at leveringsaftalen indgået med Établissements Albert SA, som udgjorde en vigtig del af Core Placements SA's genopbygningsplan bestående i stiftelse af et nyt selskab, der ville benytte MCV's eksisterende produktionsanlæg, blev annulleret. Ifølge Kommissionens oplysninger blev planen om at stifte »selskabet« aldrig ført ud i livet. Core Placements SA måtte træde i betalingsstandsning den 30. september 1999. Ved afgørelse truffet af den kompetente retsinstant den 21. oktober 1999 blev virksomheden erklæret konkurs. Virksomheden indstillede derpå alle sine aktiviteter. De franske myndigheder har bekræftet, at der ikke blev ydet støtte til planen om at genoptage produktionen på MCV's gamle anlæg.

III. BEMÆRKNINGER FRA FRANKRIG

- (16) Ved breve af 25. juni 1998, 22. september 1999, 17. november 1999 og 2. december 1999 besvarede de franske myndigheder de spørgsmål, som Kommissionen havde stillet i sine breve af 7. april og 31. juli 1998 og i sin formelle begæring om oplysninger af 21. april 1999. Bemærkningerne kan sammenfattes som følger.

Foranstaltninger vedrørende MCV

- (17) Ved brev af 23. september 1999 bekræftede Frankrig, at det havde ydet støtte til MCV, men påpegede samtidig, at beløbet på 100 mio. FRF, som Kommissionen tog udgangspunkt i, var ukorrekt. Frankrig gav ikke yderligere oplysninger om det nøjagtige beløb. Frankrig bestred heller ikke formodningen i Kommissionens beslutning af 21. april 1999, nemlig at støtten var blevet ydet på ad hoc-basis. De franske myndigheder påpegede endvidere, at MCV lå i et regionalstøtteområde (en såkaldt PAT-zone), og hvis det ikke havde været tilfældet, ville virksomheden have været omfattet af den nationale støtteordning af 12. april 1996. De gav dog ingen yderligere oplysninger om de bestemmelser i ordningerne, som kunne have tjent som grundlag for den bevilgede støtte.

Foranstaltninger vedrørende »selskabet«

- (18) Som reaktion på Kommissionens formelle begæring om oplysninger af 21. april 1999 redegjorde de franske myndigheder i deres breve af 22. september og 17. november 1999 for Core Placements SA's forsøg på igen at gøre den tidligere MCV-fabrik rentabel og for årsagerne til, at disse forsøg var slået fejl. Core Placements SA havde præsenteret de påtænkte foranstaltninger for de franske myndigheder med henblik på at opnå støtte. Da virksomheden gik konkurs, havde de franske myndigheder hverken bevilget eller udbetalt støtte.

IV. VURDERING AF STØTTEN

Støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1

a) Foranstaltninger vedrørende MCV

- (19) I traktatens artikel 87, stk. 1, hedder det, at bortset fra de i traktaten hjemlede undtagelser er støtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. De franske myndigheder har bekræftet, at der blev ydet støtte til MCV, men har ikke oplyst det nøjagtige beløb. Frankrig har således ikke overholdt Kommissionens påbud om oplysninger af 21. april 1999. Kommissionen vedtager derfor sin beslutning på grundlag af de foreliggende oplysninger, jf. artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999. Ifølge artiklen i »Les Échos« af 24. marts 1998 blev der før december 1997 ⁽⁶⁾ ydet statsstøtte til et beløb af 100 mio. FRF (eller 15 244 902 EUR). Støtten befriede, ved hjælp af offentlige midler, MCV for nogle af de omkostninger, virksomheden normalt ville have skullet bære alene.
- (20) Når finansiel støtte ydet af en stat styrker en virksomheds stilling i forhold til konkurrenternes stilling i Fællesskabet, må den anses at påvirke konkurrencen. Konkurrencen inden for tekstilindustrien er meget stærk. Ifølge »Panorama of EU Industry« fra 1997 ⁽⁷⁾ stod EF's tekstilproducenter over for dels en svag indenlandsk efterspørgsel, dels en stigende konkurrence fra udviklingslandene. Det har betydet, at produktionen og beskæftigelsen inden for denne sektor er faldet. Mellem 1990 og 1994 faldt produktionen med 14 % i faste priser, mens beskæftigelsen faldt med 21 % i samme periode. Tekstilindustrien er i færd med at gennemgå en omstrukturering for at blive mere konkurrencedygtig på internationalt plan. Den pågældende støtte kan altså fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne inden for den pågældende sektor, og den udgør således statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

b) Foranstaltninger vedrørende »selskabet«

- (21) I sin beslutning om at indlede proceduren gik Kommissionen ud fra, at de forskellige foranstaltninger, der tog sigte på at gøre den gamle MCV-fabrik rentabel igen, skulle støttes med offentlige midler. I løbet af proceduren har det vist sig, at Core Placements SA havde fremlagt en investeringsplan. MCV's bobestyrer solgte derfor MCV's aktiver til Core Placements. Da hovedaftageren af de produkter, som MCV's efterfølger skulle have fremstillet, gik konkurs, blev Core Placements SA selv erklæret konkurs den 21. oktober 1999. De franske myndigheder har bekræftet, at der derfor ikke blev ydet nogen støtte. Under disse omstændigheder har Kommissionen ikke længere behov for at tage stilling til dette spørgsmål.

⁽⁶⁾ Konkursbeslutningen blev truffet den 18. december 1997.

⁽⁷⁾ Se side 4 til 9.

Foreneligheden af støtten til MCV med EF-traktatens artikel 87

- (22) De franske myndigheder har udtalt, at støtten til MCV kunne være blevet bevilget på basis af »tekstilplanen«. I sin beslutning 97/811/EF⁽⁸⁾ om Frankrigs støtte til tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren indtog Kommissionen det standpunkt, at foranstaltningerne som led i »tekstilplanen« var uforenelige med traktaten. Det annullationssøagsmål, som Frankrig anlagde, blev afvist af EF-Domstolen⁽⁹⁾. De franske myndigheder har ikke givet meddelelse om foranstaltninger truffet med henblik på at tilbagesøge støtten til MCV. Tværtimod fastholdt de franske myndigheder i et brev af 22. september 1999, dvs. efter at Kommissionen havde vedtaget sin beslutning om, at den pågældende støtteordning var ulovlig, at støtten til MCV var i overensstemmelse med »tekstilplanen«. Kommissionen har derfor bygget sin undersøgelse på en formodning om, at der ikke er blevet taget skridt til at tilbagesøge støtten.
- (23) I sin beslutning af 21. april 1999 om at indlede proceduren byggede Kommissionen sin vurdering på en formodning om, at støtten var blevet ydet på individuel ad hoc-basis. Frankrig har ikke bestridt denne formodning og har blot peget på de øvrige hypoteser, der kunne danne grundlag for foranstaltningen. Kommissionen tager derfor ikke stilling til den hypotetiske anvendelse af regionalstøtteordningen »PAT«.
- (24) Det følger af det foregående, at støtten skulle have været anmeldt på forhånd, og Frankrig har derfor ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.
- (25) Traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, indeholder flere undtagelser fra princippet om, at støtte er uforenelig med fællesmarkedet.
- (26) Da støtten til MCV blev ydet som bistand til virksomhedens omstrukturering, kan den ikke henføres under en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 2. Navnlig gælder det, at støtten a) ikke er af social karakter ydet til enkelte forbrugere, b) ikke har til formål at råde bod på skader forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder og c) ikke er blevet ydet til fordel for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder. Støtten er heller ikke blevet ydet i et område, der er berettiget til regionalstøtte i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a). Endelig kan støtten heller henføres under undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra b) og d), om henholdsvis støtte til vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse og støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, og Frankrig har da heller ikke gjort dem gældende.
- (27) Med hensyn til undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), erindrer Kommissionen om, at det i punkt 2 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽¹⁰⁾ er fastslået, at individuel ad hoc-støtte til en enkelt virksomhed kan få alvorlige følger for konkurrencen på det pågældende marked, samtidig med at den risikerer kun at få begrænset indvirkning på udviklingen i området. Kommissionen mener derfor, at en sådan støtte ikke opfylder betingelserne i retningslinjerne for regionalstøtte. Følgelig kan de pågældende undtagelsesbestemmelser kun gøres gældende i forbindelse med støtteordninger, der gælder for flere sektorer, og som i et givet område er åbne for alle virksomheder i de pågældende sektorer. De franske myndigheder har ikke påvist, at der er balance mellem den konkurrencefordrejning, støtten medfører, og de fordele, støtten har for udviklingen i et ugunstigt stillet område. Undtagelsesbestemmelsen kan derfor ikke bringes i anvendelse.
- (28) Hvad angår den første del af undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), der handler om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner, har Kommissionen baseret sin vurdering på den kendsgerning, at støtten primært udgjorde et bidrag til omstruktureringen af en kriseramte virksomhed. Støtten blev ydet før den 18. december 1997, hvor MCV blev erklæret konkurs.
- (29) Kommissionen har derfor undersøgt støtten med udgangspunkt i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹¹⁾ (herefter benævnt »rammebestemmelserne«), jf. punkt 7.5, litra b), i Fællesskabets nye rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹²⁾.
- (30) MCV ligger i Bort-les-Orgues i et område, der er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Ifølge punkt 3.2.3 i rammebestemmelserne berettiger den kendsgerning, at en kriseramte virksomhed ligger i et støtteberettiget område, dog ikke, at der indtages en fuldstændig eftergivende holdning i spørgsmålet om støtte til omstrukturering. Kriterierne i punkt 3.2.2 finder derfor ligeledes anvendelse på støtteberettigede områder, selv når der tages hensyn til behovet for regionaludvikling. Navnlig gælder det, at omstruktureringen skal føre til en økonomisk rentabel virksomhed, der kan bidrage til områdets udvikling uden at fordele vedvarende støtte. MCV's produktionsanlæg vil imidlertid aldrig blive økonomisk rentable. Det er ikke lykkedes de virksomheder, der hidtil har overtaget anlægget, at gøre det rentabelt, og de er alle gået konkurs. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at produktionsanlæggets overlevelse er betinget af vedvarende støtte.

⁽⁸⁾ EFT L 334 af 5.12.1997, s. 25.

⁽⁹⁾ Domstolens dom af 5. oktober 1999 i sag C-215/97.

⁽¹⁰⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽¹¹⁾ EFT C 368 af 23.12.1994, s. 12.

⁽¹²⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

- (31) Det fremgår desuden af punkt 3.2.2 i rammebestemmelserne, at omstrukturingsstøtte kun kan betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet, hvis følgende betingelser er opfyldt: a) der skal fremlægges og gennemføres en realistisk omstrukturingsplan, som inden for et rimeligt tidsrum og på basis af en realistisk vurdering af virksomhedens fremtidige driftsvilkår skal kunne gøre virksomheden sund og rentabel på længere sigt; b) urimelige konkurrencefordrejninger skal undgås; c) støtens størrelse og intensitet skal være begrænset til det strengt nødvendige minimum i omstrukturingsfasen og stå i forhold til de fordele, der forventes fra Fællesskabets synspunkt.
- (32) De franske myndigheder har ikke påvist, at ovennævnte betingelser er opfyldt. Hvis den pågældende støtte ikke opfylder betingelserne i rammebestemmelserne, kan den ikke anses at bidrage til udviklingen af visse erhvervsgræne uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Da undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c), heller ikke er relevant i denne sag, gælder det principielle forbud i artikel 87, stk. 1, i fuldt omfang.
- (33) Hvis en støtteforanstaltning er uforenelig med fællesmarkedet, skal Kommissionen, ifølge Domstolens dom i sag 70/72, som Domstolen senere har bekræftet i sine domme i sagerne 310/85 og C-5/89⁽¹³⁾, pålægge medlemsstaten at tilbagesøge den ulovligt ydede støtte fra modtageren⁽¹⁴⁾. Denne foranstaltning er nødvendig for at genoprette den oprindelige situation ved at ophæve alle de økonomiske fordele, som modtageren af den ulovlige støtte uretmæssigt har haft, siden støtten blev ydet⁽¹⁵⁾. I henhold til forordning (EF) nr. 659/1999 er Kommissionen forpligtet til at kræve ulovlig støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, tilbagebetalt.
- (34) Tilbagesøgningen af støtten skal ske omgående og i overensstemmelse med procedurerne i fransk lovgivning, for så vidt som de muliggør en øjeblikkelig og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

V. KONKLUSION

- (35) Støtten til MCV udgør støtte, der har fordrejet konkurrencevilkårene og påvirket samhandelen, jf. traktatens artikel 87, stk. 1. Den i artikel 87, stk. 3, litra c), omhandlede undtagelse finder ikke anvendelse, da ingen af betingelserne i Fællesskabets rammebestemmelser for

statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder er opfyldt. Støtten er uforenelig med fællesmarkedet.

- (36) Kommissionen konkluderer, at Frankrig ulovligt gennemførte de pågældende støtteforanstaltninger i strid med traktatens artikel 88, stk. 3. Støtten skal tilbagesøges —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på 15 244 902 EUR (100 mio. FRF), som Frankrig ydede til omstrukturering af Manufacture Corrèzienne de Vêtements, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Frankrig træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at støttemodtageren tilbagebetaler den i stk. 1 nævnte ulovligt udbetalte støtte.

2. Tilbagesøgningen af støtten skal ske omgående og i overensstemmelse med procedurerne i fransk lovgivning, for så vidt som de muliggør en øjeblikkelig og effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 3

Frankrig underretter senest to måneder fra datoen for meddelelsen af nærværende beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er blevet truffet for at efterleve beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹³⁾ Domstolens dom af 24. februar 1987 i sag 310/85, Deufil mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 901, og Domstolens dom af 20. september 1990 i sag C-5/89, Kommissionen mod Tyskland, Sml. 1990 I, s. 3437.

⁽¹⁴⁾ Domstolens dom af 12. juli 1973 i sag 70/72, Kommissionen mod Tyskland, Sml. 1973, s. 813.

⁽¹⁵⁾ Jf. førnævnte dom af 24. februar 1987 og Domstolens dom af 21. marts 1990 i sag C-142/87, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 959.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. november 2000

om fastsættelse af gebyrer for behandling af ansøgninger om EF-miljømærket samt de årlige gebyrer

(meddelt under nummer K(2000) 3279)

(EØS-relevant tekst)

(2000/728/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾, særlig artikel 12 og bilag V, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 12 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at der ved ansøgning om tildeling af et miljømærke opkræves et gebyr i relation til omkostningerne ved behandling af ansøgningen, og at ansøgeren skal erlægge et årligt gebyr for brug af miljømærket.
- (2) Artikel 12 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at størrelsen af ansøgningsgebyret og det årlige gebyr fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med bilag V og efter proceduren i artikel 17 i den pågældende forordning.
- (3) Bilag V i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at der fastsættes et minimums- og et maksimumsbeløb for ansøgningsgebyret, og at det for SMV ⁽²⁾ samt for fabrikanter og tjenesteudbydere i udviklingslande nedsættes med mindst 25 %.
- (4) Bilag V i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at det årlige gebyr beregnes i forhold til den årlige omsætning i Fællesskabet af det produkt, som miljømærket er tildelt, og at der fastsættes et minimums- og et maksimumsbeløb.
- (5) Bilag V i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at det årlige gebyr for SMV samt for fabrikanter og tjenesteudbydere i udviklingslande nedsættes med mindst 25 %.
- (6) Bilag V i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at ansøgere, som allerede er certificeret i overensstemmelse med EMAS eller ISO 14001 kan opnå yderligere nedsættelser af det årlige gebyr.
- (7) Bilag V i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at der kan opnås yderligere nedsættelser af gebyret efter proceduren i artikel 17 i den pågældende forordning.

- (8) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. For enhver ansøgning om tildeling af et mærke skal der betales et gebyr til dækning af omkostningerne ved ansøgningsbehandling.
2. Minimumsbeløbet fastsættes til 300 EUR. Maksimumsbeløbet fastsættes til 1 300 EUR.
3. For SMV samt for fabrikanter og tjenesteudbydere i udviklingslande nedsættes det årlige gebyr med 25 %. Begge nedsættelser er kumulative og gælder også for minimums- og maksimumsbeløbet.

Artikel 2

1. Enhver ansøger, som har fået tildelt et miljømærke, betaler et årligt gebyr for anvendelsen af mærket til det ansvarlige organ, som har tildelt mærket.
2. Det årlige gebyr gælder for en periode på 12 måneder fra datoen for tildeling af miljømærket til ansøgeren.
3. De årlige salgstal baseres på priser af fabrik, når det produkt, som er blevet tildelt miljømærket, er en vare. De baseres på leveringsprisen, når der er tale om tjenesteydelser.
4. Det årlige gebyr fastsættes til 0,15 % af det årlige salg inden for Fællesskabet af det produkt, som har fået tildelt miljømærket.
5. Minimumsbeløbet skal være 500 EUR pr. produktgruppe pr. ansøger. Maksimumsbeløbet fastsættes til 25 000 EUR pr. produktgruppe pr. ansøger.
6. For SMV samt for fabrikanter og tjenesteudbydere i udviklingslande nedsættes det årlige gebyr med 25 %. Begge nedsættelser er kumulative.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.⁽²⁾ SMV som defineret i Kommissionens henstilling 96/280/EF (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4).

7. Det årlige gebyr nedsættes med 15 % for ansøgere, som allerede er registreret inden for fællesskabsordningen for miljøstyring og miljørevision (EMAS) og/eller ISO 14001 certificeret. Nedsættelsen gøres afhængig af, at ansøgeren udtrykkeligt forpligter sig til i sin miljøpolitik at sikre, at de miljømærkede produkter er i fuld overensstemmelse med miljømærkekriterierne i hele kontraktens gyldighedsperiode, og at denne forpligtelse er tilfredsstillende indpasset i de detaljerede miljømålsætninger. Ansøgere, der er ISO 14001 certificerede, skal årligt påvise, at denne forpligtelse er opfyldt. Ansøgere, der er EMAS registreret, skal fremsende en kopi af deres årligt verificerede miljøreddegørelse.

8. Ansvarlige organer kan indrømme nedsættelser på op til 25 % for op til de tre første ansøgere i hver medlemsstat, som tildes miljømærket for en given produktgruppe.

9. Alle ovennævnte nedsættelser er kumulative og gælder også for minimums- og maksimumsbeløbet, men kan ikke samlet overstige 50 %.

10. For produkter, hvori der indgår halvfabrikata, for hvilke der allerede er betalt et årligt gebyr, betales der kun et gebyr, der svarer til det årlige salg af produkterne fratrukket kostprisen for sådanne halvfabrikata.

Artikel 3

Hverken ansøgningsgebyret eller det årlige gebyr omfatter nogen del af omkostningerne ved en prøvning og en verifikation, som måtte være nødvendig i forbindelse med produkter, for hvilke der er indgivet ansøgninger. Ansøgerne afholder selv omkostningerne ved en sådan prøvning og verifikation.

Artikel 4

Kontrakter om brug af miljømærket, der er indgået inden denne beslutnings ikrafttræden, kan efter anmodning fra licens-

indehaveren ændres, så der tages hensyn til bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 5

Fællesskabets vedtagelse eller revision af EF-miljømærkeproduktgrupper i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1980/2000, kan føre til ændringer i anvendelsen af nærværende beslutning om fastsættelse af gebyrer for behandling af ansøgninger om Fællesskabets miljømærker samt de årlige gebyrer i forbindelse med en given produktgruppe. Der bør udtrykkeligt tages hensyn til sådanne ændringer i den beslutning, hvori miljøkriterierne for den pågældende produktgruppe fastlægges.

Artikel 6

Kommissionens beslutning 93/326/EØF af 13. maj 1993 om vejledende retningslinjer for fastsættelse af omkostninger og gebyrer i forbindelse med Fællesskabets miljømærke⁽¹⁾ ophæves.

Artikel 7

Kommissionen kan inden to år gennemgå og evaluere gennemførelsen af denne beslutning og fremsætte forslag til passende ændringer.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2000.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 129 af 27.5.1993, s. 23.

KOMMISSIONENS BESLUTNING**af 10. november 2000****om en standardkontrakt om betingelserne for anvendelse af Fællesskabets miljømærke***(meddelt under nummer K(2000) 3278)***(EØS-relevant tekst)**

(2000/729/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000, om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 9 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at der vedtages en standardkontrakt efter proceduren i artikel 17.
- (2) Betingelserne for anvendelse af mærket bør være ensartede overalt i Fællesskabet for at undgå konkurrenceforvridning men også for at sikre, at forbrugernes og brugernes interesser beskyttes.
- (3) De ansvarlige organer bør dog kunne indføre yderligere bestemmelser i kontrakten, så længe de er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000.
- (4) Kontrakter bør indeholde bestemmelser om kontrol med overholdelse af de fastsatte betingelser, således at det ansvarlige organ kan sikre, at mærket udelukkende anvendes til produkter, der opfylder de formål og principper, der er fastlagt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1980/2000, og som er i overensstemmelse med kontraktbetingelserne.
- (5) Der bør endvidere fastsættes bestemmelser om suspension eller tilbagekaldelse af tilladelsen til at anvende mærket, hvis målsætningerne og principperne i nævnte forordning og kontraktbetingelserne ikke overholdes.

- (6) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den kontrakt, der indgås mellem det ansvarlige organ og hver ansøger i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1980/2000, udformes som anført i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Med forbehold af artikel 1 kan det ansvarlige organ indføre yderligere bestemmelser i kontrakten, forudsat at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000.

Artikel 3

Kommissionens beslutning 93/517/EØF af 15. september 1993 om en standardkontrakt om betingelserne for anvendelse af Fællesskabets miljømærke⁽²⁾ ophæves.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2000.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 243 af 29.9.1993, s. 13.

BILAG

STANDARDKONTRAKT OM BETINGELSERNE FOR ANVENDELSE AF EF-MILJØMÆRKET

PRÆAMBEL

Det ansvarlige organ (fuld benævnelse), i det følgende benævnt »det ansvarlige organ«, hjemmehørende (fuld adresse), som med henblik på undertegnelse af denne kontrakt repræsenteres af (navn på den ansvarlige person), og (indehaverens fulde navn), som fabrikant, importør, tjenesteyder, handlende eller forhandler, hvis officielle registre-rede adresse er (fuld adresse), i det følgende benævnt »indehaveren«, repræsenteret ved (navn på den ansvarlige person), er blevet enige om følgende vedrørende anvendelsen af Fællesskabets miljømærke:

Artikel 1

RETTIGHEDER OG FORPLIGTELSE

- 1.1. Det ansvarlige organ indrømmer indehaveren ret til at anvende miljømærket for sine produkter som beskrevet i vedlagte produktspecifikationer, som opfylder de relevante produktgruppekriterier gældende for perioden , vedtaget af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber den (dato), offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af (fuld reference), og vedlagt denne kontrakt.
- 1.2. Miljømærket skal være klart synligt og må kun anvendes i den form og farve som fastlagt i de miljømærkespecifikationer, der angives af det ansvarlige organ, og som er vedføjet denne kontrakt. Retten til at anvende miljømærket gælder ikke anvendelse af miljømærket som del af et varemærke.
- 1.3. Indehaveren skal sørge for, at det miljømærkede produkt i hele kontraktperioden er i overensstemmelse med alle de anvendelsesbetingelser og bestemmelser, der er fastlagt i denne kontrakt, og de produktgruppekriterier samt miljømærkespecifikationer, der henvises til i bilagene til denne kontrakt, og som er gældende på det pågældende tidspunkt. Der kræves ikke en ny ansøgning for ændringer i et produkts egenskaber, der ikke påvirker opfyldelsen af kriterierne. Indehaveren skal imidlertid ved anbefalet brev underrette det ansvarlige organ om sådanne ændringer. Det ansvarlige organ kan foretage relevante verifikationer.
- 1.4. Kontrakten kan udvides til at omfatte flere produkter, end hvad der oprindeligt var fastsat, efter aftale med det ansvarlige organ og på betingelse af, at de tilhører samme produktgruppe, og at de også opfylder produktgruppens kriterier. Det ansvarlige organ kan verificere, om disse betingelser er opfyldt. Bilaget med detaljerede produktspecifikationer ændres tilsvarende.
- 1.5. Deltagelse i miljømærkeordningen berører ikke miljøkrav og andre forskrifter i fællesskabsretten eller national lovgivning, der gælder for de forskellige stadier af varenes og, hvor det er relevant, tjenesteydelseernes livsforløb.

Artikel 2

REKLAME

- 2.1. Indehaveren må kun henvise til tildeling af miljømærket i forbindelse med det produkt, der omhandles i artikel 1 og i bilaget til denne kontrakt.
- 2.2. Indehaveren må ikke reklamere eller fremsætte erklæringer eller benytte noget mærke eller logo på en måde, der er egnet til at give et urigtigt eller misvisende indtryk eller at fremkalde forveksling eller skade dette mærkes anseelse.
- 2.3. Indehaveren er i henhold til denne kontrakt ansvarlig for, hvorledes miljømærket anvendes i forbindelse med det pågældende produkt, navnlig i reklamesammenhæng.

Artikel 3

KONTROL MED OVERHOLDELSE

- 3.1. Det ansvarlige organ, herunder de medarbejdere, der af det ansvarlige organ bemyndiges hertil, kan foretage enhver nødvendig undersøgelse for at kontrollere, at indehaveren til stadighed overholder både produktgruppekriterierne og anvendelsesbetingelserne samt bestemmelserne i denne kontrakt. Med henblik herpå skal indehaveren efter anmodning fra det ansvarlige organ forelægge enhver dokumentation, der er nødvendig for at godtgøre, at bestemmelserne er overholdt.
- 3.2. Det ansvarlige organ, herunder de medarbejdere, der af det ansvarlige organ bemyndiges hertil, kan desuden på et hvilket som helst rimeligt tidspunkt og uden varsel kræve at få adgang til de lokaliteter, der er anført i bilaget, eller dele heraf, til de formål, der er anført i denne artikels stk. 1.
- 3.3. Indehaveren afholder de rimelige omkostninger, som det ansvarlige organ pådrager sig i medfør af denne artikel.

Artikel 4

TAVSHEDSPLIGT

- 4.1. For så vidt andet ikke er fastsat i forordning (EF) nr. 1980/2000, særlig artikel 7, må oplysninger, som det ansvarlige organ eller dets bemyndigede medarbejdere har fået adgang til under produktvurderingen med henblik på tildeling af miljømærket eller under kontrollen med overholdelsen af bestemmelserne i henhold til artikel 3 i denne kontrakt, ikke videregives eller anvendes til formål, som ikke har forbindelse med denne kontrakt.
- 4.2. Det ansvarlige organ træffer alle rimelige forholdsregler for at sikre, at de dokumenter, det får overdraget, beskyttes mod forfalskning og misbrug.
- 4.3. Det ansvarlige organ træffer desuden alle rimelige forholdsregler for at sikre, at de dokumenter, det får overdraget, beskyttes mod materiel ødelæggelse i en periode på mindst tre år regnet fra datoen for denne kontrakts ophør. Efter denne periodes udløb kan det ansvarlige organ tilintetgøre dokumentationen.

Artikel 5

SUSPENSION ELLER TILBAGEKALDELSE

- 5.1. Hvis indehaveren bliver opmærksom på, at han ikke opfylder anvendelsesbetingelserne eller bestemmelserne i artikel 1 til 3, skal han meddele dette til det ansvarlige organ og undlade at anvende miljømærket, indtil anvendelsesbetingelserne eller bestemmelserne er blevet opfyldt, og det ansvarlige organ er underrettet derom.
- 5.2. Finder det ansvarlige organ, at indehaveren har overtrådt anvendelsesbetingelserne eller bestemmelserne i denne kontrakt, kan det suspendere eller tilbagekalde indehaverens tilladelse til at anvende miljømærket og træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre indehaveren i at anvende mærket yderligere, herunder de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 9.

Artikel 6

ANSVARSBEGRÆNSNING OG SKADESERSTATNING

- 6.1. Indehaveren må ikke lade miljømærket indgå i nogen garanti eller indeståelse i forbindelse med det produkt, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i denne kontrakt.
- 6.2. Det ansvarlige organ, herunder dets bemyndigede medarbejdere, hæfter ikke for tab eller skade, som indehaveren pådrager sig som følge af tildeling og/eller anvendelse af miljømærket.
- 6.3. Det ansvarlige organ, herunder dets bemyndigede medarbejdere, hæfter ikke for tab eller skade, som tredjert pådrager sig som følge af tildeling og/eller anvendelse af miljømærket, herunder reklame.
- 6.4. Indehaveren skal yde erstatning og holde det ansvarlige organ og dets bemyndigede medarbejdere skadesløse for tab, skade eller ansvar, som det ansvarlige organ eller dets bemyndigede medarbejdere pådrager sig som følge af indehaverens kontraktbrud, eller fordi det ansvarlige organ stolede på de oplysninger eller den dokumentation, som indehaveren havde givet, herunder krav fra tredjert.

Artikel 7

GEBYRER

- 7.1. Indehaveren forpligter sig til at betale et eller flere gebyrer til det ansvarlige organ for anvendelse af miljømærket på det produkt, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og i bilaget; gebyret betales for den anvendelsesperiode, som er fastsat i kontrakten, i overensstemmelse med de regler for gebyrer, der gælder på det tidspunkt, hvor kontrakten undertegnes, og som det ansvarlige organ har stillet til rådighed den (dato og fuld reference), og som er vedføjet denne kontrakt. Såfremt det ansvarlige organ eller indehaveren suspenderer kontrakten eller ophæver den inden dens udløb, er indehaveren ikke berettiget til hel eller delvis tilbagebetaling af gebyret.
- 7.2. Miljømærket må kun anvendes, hvis alle gebyrer er betalt rettidigt.

Artikel 8

KLAGER

- 8.1. Det ansvarlige organ kan underrette indehaveren om klager, der er indgivet vedrørende det miljømærkede produkt, og kan anmode indehaveren om at besvare disse klager. Det ansvarlige organ kan over for indehaveren hemmeligholde klagerens identitet.
- 8.2. Indehaverens svar på en klage efter en anmodning i henhold til artikel 8, stk. 1, berører ikke det ansvarlige organs rettigheder og/eller forpligtelser i henhold til denne kontrakts artikel 3 og 5.

Artikel 9

KONTRAKTENS VARIGHED OG LOVVALG

- 9.1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, 3 og 4, gælder denne kontrakt fra den dato, hvor den undertegnes, i en periode på (...) eller indtil udløbet af produktgruppekriterierne, således at den korteste periode er gældende.
- 9.2. Hvis indehaveren har overtrådt anvendelsesbetingelserne eller bestemmelserne i denne kontrakt, jf. artikel 5, stk. 2, er det ansvarlige organ berettiget til at betragte dette som et kontraktbrud, og det ansvarlige organ kan da ud over bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, ophæve kontrakten ved anbefalet brev til indehaveren, før det i artikel 9, stk. 1, anførte tidspunkt efter (udløbet af en frist, der fastlægges af det ansvarlige organ).
- 9.3. Indehaveren kan ophæve kontrakten med en måneds varsel ved anbefalet brev til det ansvarlige organ.
- 9.4. Hvis de i artikel 1, stk. 1, nævnte produktgruppekriterier forlænges uændret i en vis periode, og hvis det ansvarlige organ ikke mindst to måneder før produktgruppekriteriernes og denne kontrakts ophør skriftligt har varslet kontraktens ophør, skal det ansvarlige organ mindst to måneder forud underrette indehaveren om, at kontrakten automatisk fornyes for et tidsrum svarende til det tidsrum, produktgruppekriterierne forbliver i kraft.
- 9.5. Efter kontraktens ophør må indehaveren ikke anvende miljømærket i forbindelse med det i artikel 1, stk. 1, og i bilaget til denne kontrakt nævnte produkt, hverken som mærkning eller i reklameøjemed. Miljømærket må dog i op til seks måneder efter ophørsdatoen vises på varer, som indehaveren eller andre har på lager, og som er fremstillet inden ophørsdatoen. Denne bestemmelse gælder ikke, hvis kontrakten er udløbet af de grunde, der er nævnt i artikel 9, stk. 2.
- 9.6. Enhver tvist mellem det ansvarlige organ og indehaveren ligesom enhver fordring mellem parterne indbyrdes på grundlag af denne kontrakt, som ikke er blevet afgjort ved en mindelig ordning mellem de kontraherende parter, henhører under gældende lov i det ansvarlige organs medlemsstat/region og under domstolens jurisdiktion i det ansvarlige organs medlemsstat/region.

Følgende bilag udgør en del af denne kontrakt:

- kopi af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke (på de(t) relevante EF-sprog)
- produktspecifikationer, som mindst skal omfatte detaljer om navnene, og/eller fabrikantens interne referencenumre, fremstillingssteder, og det dertil knyttede miljømærkelicensregistreringsnummer eller numre
- kopi af Kommissionens beslutning (om produktgruppekriterier)
- miljømærkespecifikationer, bl.a. med angivelse af, at mærket skal trykkes enten i to farver (Pantone 347 grøn og Pantone 279 blå) eller i sort på hvidt eller i hvidt på sort
- kopi af Kommissionens beslutning 2000/728/EF af 10. november 2000 om fastsættelse af gebyrer for behandling af ansøgninger om Fællesskabets miljømærke samt de årlige gebyrer (på de(t) relevante EF-sprog).

Udfærdiget i, den Udfærdiget i, den

..... (Ansvarligt organ) (Indehaver)

Udpeget person: Udpeget person:

..... (Retlig bindende underskrift) (Retlig bindende underskrift)

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. november 2000

om oprettelse af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn og dets forretningsorden

(meddelt under nummer K(2000) 3280)

(EØS-relevant tekst)

(2000/730/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen opretter Den Europæiske Unions Miljømærkenævn, i det følgende benævnt EUMN, bestående af de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14, samt det samrådsforum, der er omhandlet i artikel 15.

(2) Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen fastsætter forretningsordenen for EUMN efter proceduren i artikel 17 og under hensyntagen til de proceduremæssige principper i bilag IV.

(3) Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at EUMN navnlig skal bidrage til fastsættelsen og gennemgangen af miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og verifikation.

(4) Artikel 15 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen sikrer, at EUMN under udførelsen af sine aktiviteter med hensyn til hver enkelt produktgruppe sørger for en afbalanceret deltagelse af alle relevante interesseparter, der er berørt af den pågældende produktgruppe, såsom industri og tjenesteleverandører, herunder små- og mellemstore virksomheder, håndværkere og deres erhvervsorganisationer, fagforeninger, handlende, detailhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugerorganisationer.

(5) Betragtning 5 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at det af hensyn til den brede offentligheds accept af EF-miljømærkeordningen er væsentligt, at ikke-statslige organisationer på miljøområdet og forbrugerorganisationer spiller en vigtig rolle i udviklingen og opstillingen af kriterier for EF-miljømærker og inddrages aktivt i dette arbejde.

(6) Artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at EUMN kan anmode Kommissionen om at indlede proceduren for fastsættelse af miljøkriterier.

(7) Artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen giver EUMN mandat til at udvikle og regelmæssigt gennemgå miljømærkekriterierne samt de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til disse kriterier, der gælder for de produktgrupper, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(8) Artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at EUMN på grundlag af mandatet udarbejder udkast til miljømærkekriterierne for hver produktgruppe og kravene til vurdering og verifikation, der er knyttet til disse kriterier, som angivet i artikel 4 og bilag IV til denne forordning, under hensyntagen til resultaterne af feasibility- og markedsundersøgelser, livscyklusbetragtninger og den i bilag II til denne forordning omhandlede forbedringsanalyse.

(9) Bilag IV, punkt 1, i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at der nedsættes en specifik ad hoc-gruppe inden for Den Europæiske Unions Miljømærkenævn (EUMN), der inddrager de parter, der er nævnt i artikel 15, og de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14, med henblik på udarbejdelse af miljømærkekriterier for hver produktgruppe.

(10) Artikel 5 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen skal høre EUMN om arbejdsplanen for EF-miljømærket.

(11) Artikel 10 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at medlemmerne af EUMN i samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen skal fremme anvendelsen af EF-miljømærket.

(12) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bestemmelserne om oprettelse af Den Europæiske Unions Miljømærkenævn og dets forretningsorden, der er fastsat i bilaget til denne beslutning, vedtages hermed.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2000.

På Kommissionens vegne
Margot WALLSTRÖM
Medlem af Kommissionen

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS MILJØMÆRKENÆVN (EUMN)

EUMN'S ROLLE

1. EUMN, der er nævnt i artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000, oprettes hermed og skal arbejde i overensstemmelse med den pågældende forordning.
2. EUMN skal navnlig:
 - anmode Kommissionen om at indlede proceduren for fastsættelse af miljømærkekriterierne samt de dertil knyttede krav til vurdering og overensstemmelsesverifikation for produktgrupper
 - bidrage til at fastsætte og gennemgå miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for produktgrupper
 - rådspørge af Kommissionen vedrørende arbejdsplanen for EF-miljømærket.
3. Medlemmerne af EUMN skal i samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen fremme anvendelsen af EF-miljømærket.

SAMMENSÆTNING

4. EUMN består af de ansvarlige organer, der er nævnt i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1980/2000, herunder de ansvarlige organer i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt det samrådsforum, der er nævnt i artikel 15 i den pågældende forordning.
5. Følgende organisationer, der repræsenterer interesseparterne, er bl.a. medlem af EUMN:
 - COFACE (forbrugere, der også repræsenterer BEUC, Eurocoop og AEC)
 - EEB (miljø)
 - EFS (fagforeninger)
 - Unice (industri)
 - UEAPME (SMV, håndværk)
 - Eurocommerce (handel).

For at sikre en afbalanceret deltagelse af alle relevante interesseparter kan EUMN, enten efter anmodning af Kommissionen eller på eget initiativ, foretage en tilpasning af dette medlemskab, afhængig af Kommissionens godkendelse.

6. Hvert medlem af EUMN udpeger en kontaktperson.

FORMAND, NÆSTFORMÆND OG SEKRETARIAT

7. Formandsposten og de to poster som næstformænd i EUMN beklædes på skift af de ansvarlige organer for EF-miljømærket, der er nævnt i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1980/2000.
8. Formandsposten beklædes først på skift af et ansvarligt organ fra hver medlemsstat af Den Europæiske Union i den periode, hvor de har formandsskabet, og derefter fra hver medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i en tilsvarende periode og i alfabetisk rækkefølge.
9. De to næstformandsposter beklædes af det ansvarlige organ, som næste gang skal beklæde formandsposten og det ansvarlige organ, som umiddelbart har beklædt formandsposten.
10. Det ansvarlige organ, der beklæder formandsposten eller næstformandsposterne, kan undtagelsesvis erstattes af en af næstformændene eller et andet medlem af EUMN.
11. EUMN kan imidlertid til enhver tid med Kommissionens godkendelse vedtage at udpege formanden og næstformændene på en anden måde.
12. Kommissionen varetager EUMN's sekretariatsarbejde.

MØDER

13. Indkaldelse til møder i EUMN foretages af formanden, som med bistand fra næstformændene og sekretariatet er ansvarlig for forberedelse og udsendelse af indbydelse, dagsordener og støttedokumenter samt udarbejdelse og fremsendelse af de tilsvarende mødereferater.
14. Kommissionen stiller efter anmodning et mødelokale til rådighed, hvis mødet planlægges afholdt i Bruxelles.

15. Normalt deltager højst tre repræsentanter for et medlem af EUMN i et givet møde.
16. Repræsentanter for medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kan deltage i EUMN's møder. Repræsentanter for Kommissionen deltager i EUMN's møder. Formanden eller Kommissionen kan i givet fald indbyde andre interesseparter til at deltage.

UDGIFTER

17. Kommissionen dækker de generelle udgifter til møder, fastsættelse og gennemgang af miljømærkekriterier og andre aktiviteter på grundlag af en aftale om et årligt budget for sådanne udgifter.

GENERELLE REGLER

(bl.a. vedrørende ledende ansvarlige organer og ad hoc-arbejdsgrupper, og gældende i forbindelse med fastsættelse og gennemgang af miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for produktgrupper)

18. I forbindelse med fastsættelse og gennemgang af miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for en produktgruppe udvælger EUMN et eller flere af de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1980/2000, som er villige til at overtage en ledende rolle. Disse benævnes de ledende ansvarlige organer.
19. Det ledende ansvarlige organ danner med bistand fra EUMN's medlemmer en ad hoc-gruppe, som omhandlet i bilag IV, punkt 1, i nævnte forordning. Det sørger aktivt for en afbalanceret deltagelse af bl.a. relevante repræsentanter for interesseparterne, de ansvarlige organer og Kommissionen. Interesseparter fra Den Europæiske Union og lande uden for Den Europæiske Union behandles på lige fod. Repræsentanterne for de ovennævnte interesseparter skal så vidt muligt være eksperter og have kendskab til den pågældende produktgruppe og benævnes tekniske repræsentanter.
20. Alle ansvarlige organer søger aktivt at få udtalelser fra alle interesserede parter i deres land i relation til den pågældende produktgruppe og fremsender disse udtalelser til ad hoc-arbejdsgruppen og til EUMN.
21. Det ledende ansvarlige organ tilrettelægger ad hoc-arbejdsgruppens møder og har formandsposten på mindst et af disse møder. Kommissionen skal efter anmodning stille et mødelokale til rådighed, hvis mødet planlægges afholdt i Bruxelles.
22. De tekniske repræsentanter for ovennævnte interesseparter deltager så vidt muligt også i EUMN's møder, når den pågældende produktgruppe bliver indgående drøftet.
23. EUMN, det ledende ansvarlige organ og ad hoc-arbejdsgruppen handler i overensstemmelse med de målsætninger og principper, der er fastlagt i artikel 1 i den pågældende forordning samt de proceduremæssige principper, der er fastlagt i IV i den pågældende forordning.
24. EUMN, det ledende ansvarlige organ og ad hoc-arbejdsgruppen skal tage hensyn til relevante EU-miljøpolitikker og arbejdet i forbindelse med andre relaterede produktgrupper.
25. EUMN og dets medlemmer, det ledende ansvarlige organ og ad hoc-arbejdsgruppen tilstræber så vidt muligt konsensus gennem hele forløbet, samtidig med at der sigtes mod et højt miljøbeskyttelsesniveau.

FORBEREDENDE ARBEJDE

(procedure, der skal følges, inden Kommissionen anmodes om at indlede proceduren for fastsættelse af miljømærkekriterierne for produktgrupper)

26. EUMN kan anmode Kommissionen om at indlede proceduren for fastsættelse af miljømærkekriterierne for produktgrupper.
27. EUMN skal tage hensyn til den arbejdsplan for EF-miljømærket, der er nævnt i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1980/2000, og især den ikke-udtømmende liste over produktgrupper, der anses for at være prioriteter for Fællesskabets indsats.
28. EUMN udfører det forberedende arbejde med at fastslå, om den pågældende produktgruppe falder ind under ordningen for tildeling af EF-miljømærket som fastsat i artikel 2 i den pågældende forordning, og om den især opfylder de betingelser, der er fastlagt i artikel 2, stk. 2. Kommissionen kan også anmode EUMN om at udføre dette forberedende arbejde.

29. Til gennemførelse af det forberedende arbejde udvælger EUMN et ledende ansvarligt organ eller organer, der er villige til at overtage en ledende rolle, og som skal nedsætte en ad hoc-arbejdsgruppe. De generelle regler, der er anført ovenfor, finder anvendelse.
30. Det ledende ansvarlige organ skal med bistand af ad hoc-arbejdsgruppen bl.a. og i passende omfang gennemføre den feasibility-, og markedsundersøgelse, livscyklusovervejelser og forbedringsanalyse, der er omhandlet i bilag II i den pågældende forordning, under hensyntagen til de krav og gældende bestemmelser, der er fastsat i artikel 3, bilag I og bilag IV, punkt 1.

I denne forbindelse skal det ledende ansvarlige organ med bistand af ad hoc-arbejdsgruppen bl.a., og så vidt det er hensigtsmæssigt og muligt, udføre følgende opgaver:

- a) analysere markedsstrukturen, herunder sektorens industrielle og økonomiske segmentering (vigtigste producenter, markedsandele, import osv.), karakterisere de forskellige typer af produktet, analysere mulighederne for en succesfuld markedsføring af miljømærkede produkter og foreslå en egnet marketings- og kommunikationsstrategi
 - b) indhente udtalelser fra alle interesseparter (ansvarlige organer, interessegrupper osv.) og identificere, hvilke parter der vil bistå i processen med at fastsætte kriterier
 - c) analysere de vigtigste virkninger for miljøet, den miljømæssigt set bedste praksis i sektoren, også se på miljøspørgsmål i forbindelse med design og identificere de vigtigste hovedområder til forbedring af produktgruppen, og hvordan disse kan omhandles i miljømærkekriterierne
 - d) analysere de væsentligste elementer i forbindelse med produktets evne til at imødekomme forbrugernes behov, og hvordan disse kan indpasses i miljømærkekriterierne
 - e) udarbejde en oversigt over og fremskaffe kopier af eksisterende miljømærker, standarder, prøvemethoder og undersøgelser, som er relevante for udformningen af et miljømærke for produktgruppen, under hensyntagen til det arbejde, der allerede er udført vedrørende relaterede produktgrupper, og vurdere omkostningerne ved prøvning
 - f) gennemgå relevant national, europæisk og international lovgivning
 - g) identificere potentielle hindringer for at etablere denne produktgruppe med succes
 - h) udarbejde udkast til og inden møder rettidigt fremsende alle nødvendige arbejdspapirer med resumé af de vigtigste resultater af hvert af de tre skridt, der er anført ovenfor, og medtage andre relevante oplysninger og analyser.
 - i) udarbejde udkast til en sammenfattende endelig rapport om resultatet af ovennævnte analyser og undersøgelser, skrevet på engelsk og eventuelt også på et af de andre officielle sprog i Fællesskabet. Den endelige rapport skal foreligge både i en trykt udgave og i elektronisk form og skal fremlægges til konsultation, om muligt på EF-miljømærkets hjemmeside. Den skal i bilaget omfatte en oversigt over alle dokumenter, som er blevet fremsendt i løbet af dette arbejde, samt en angivelse af udsendelsesdatoen for hvert dokument, og hvem det er blevet fremsendt til samt en kopi af de pågældende dokumenter. Den skal også omfatte et bilag med en liste over de interesseparter, der har deltaget i arbejdet, eller som er blevet konsulteret eller har fremsat en udtalelse, samt deres kontaktoplysninger. Den skal omfatte et kort referat og, hvor det er relevant, bilag med detaljerede opfølgelsesberegninger. Alle bemærkninger til rapporten vil blive taget i betragtning, og der vil på opfordring blive givet oplysninger om, hvordan kommentarerne vil blive fulgt op.
 - j) fremlægge resultaterne på et eller flere EUMN-møder og på grundlag af disse konsultationer og, hvis der er sandsynlighed for, at et miljømærke for kandidatproduktgruppen globalt set vil blive en succes, anbefale, om produktgruppen bør udvikles yderligere, og om der bør fastsættes miljømærkekriterier.
31. Når EUMN er tilfreds med ovennævnte forberedende arbejde for en kandidatproduktgruppe og med den positive henstilling fra ad hoc-arbejdsgruppen, fremsender det den endelige rapport sammen med forslagene vedrørende udarbejdelse af et mandat til Kommissionen og anmoder Kommissionen om at indlede proceduren for fastsættelse af miljømærkekriterier for den pågældende produktgruppe og at give et mandat til EUMN, som tager hensyn til ovennævnte forslag. De medlemmer af EUMN, der repræsenterer de interesseparter, der er nævnt i artikel 15 i den pågældende forordning, kan individuelt eller kollektivt tilknytte deres specifikke udtalelse eller udtalelser til den endelige rapport som bilag.

MANDAT TIL UDVIKLING ELLER GENNEMGANG AF KRITERIER

(procedure, der skal følges ved udførelsen af et mandat fra Kommissionen om at fastsætte eller gennemgå miljømærkekriterier og kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for en produktgruppe)

32. EUMN udarbejder på grundlag af et mandat fra Kommissionen et forslag til miljømærkekriterier og kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for den pågældende produktgruppe. EUMN overholder den tidsfrist for gennemførelse af arbejdet, der er anført i mandatat.
33. Med henblik herpå udvælger EUMN et ledende ansvarligt organ eller organer, som er villige til at indtage en ledende rolle, og som skal nedsætte en ad hoc-arbejdsgruppe. De generelle bestemmelser, der er anført ovenfor, finder anvendelse.

34. Det ledende ansvarlige organ skal med bistand af ad hoc-arbejdsgruppen fastslå, om alle nødvendige analyser, undersøgelser og andet forberedende arbejde, som anført i detaljer ovenfor, er blevet gennemført. Dette omfatter især den feasibility- og markedsundersøgelse, livscyklusovervejelser og forbedringsanalyse, der er omhandlet i bilag II i forordning (EF) nr. 1980/2000. Det ledende ansvarlige organ skal med bistand af ad hoc-arbejdsgruppen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afslutte og opdatere det forberedende arbejde, idet der tages hensyn til de procedurer, der er anført i detaljer i foranstående afsnit.
35. Det ledende ansvarlige organ skal fremsætte udkast til forslag og relaterede rapporter og analyser på et eller flere EUMN-møder, og skal på grundlag af disse rådslagninger i givet fald angive over for EUMN, at mandatet må anses for at være opfyldt. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på sandsynligheden for, at udkastet til forslag kan opnå en høj grad af støtte.
36. Tilsvarende skal EUMN på grundlag af det arbejde, som det ledende ansvarlige organ og ad hoc-arbejdsgruppen har udført, i givet fald oplyse Kommissionen om udkastene til kriterier og over for Kommissionen angive, at mandatet må anses for at være opfyldt. I denne forbindelse vil der blive lagt særlig vægt på sandsynligheden for, at udkastet til forslag kan opnå en høj grad af støtte. De medlemmer af EUMN, der repræsenterer de interesseparter, der er anført i artikel 15 i den nævnte forordning (EF) nr. 1980/2000, kan individuelt eller kollektivt tilknytte deres specifikke udtalelse eller udtalelser til udkastet til kriterier som bilag.
37. Angiver Kommissionen, at mandatet ikke er opfyldt, fortsætter EUMN sit arbejde med udkastet til kriterier, idet der tages hensyn til de procedurer og krav, der er anført i dette afsnit. Kommissionen angiver begrundelsen for sin holdning.
38. Hvis Kommissionen på noget tidspunkt angiver, at mandatet er opfyldt, anser EUMN også mandatet for at være opfyldt. EUMN skal imidlertid genoptage arbejdet med mandatet, hvis Kommissionen anmoder herom på et senere tidspunkt.
39. Hvis EUMN på noget tidspunkt konkluderer, at det er ude af stand til at opfylde mandatet, skal det straks underrette Kommissionen herom og i detaljer angive årsagerne hertil.

MANDAT TIL GENNEMGANG AF KRITERIER

(procedure, der skal følges ved gennemførelsen af et mandat fra Kommissionen om gennemgang af miljømærkekriterier og kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for en produktgruppe)

40. EUMN skal på grundlag af et mandat fra Kommissionen gennemgå miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for den pågældende produktgruppe.
41. EUMN skal især bestræbe sig på at afslutte sit arbejde rettidigt inden udløbet af gyldighedsperioden for de gældende kriterier.
42. Med henblik herpå udpeger EUMN et ledende ansvarligt organ eller organer, som er villige til at indtage en ledende rolle, og som skal nedsætte en ad hoc-arbejdsgruppe. De generelle regler, der er anført i detaljer ovenfor, finder anvendelse.
43. Det ledende ansvarlige organ gennemgår med bistand af ad hoc-arbejdsgruppen de nuværende miljømærkekriterier og kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation, samt gennemgår og om nødvendigt supplerer og opdaterer de forskellige analyser, rapporter, beregninger og andet arbejde, der er beskrevet i detaljer i afsnittet med titlen »forberedende arbejde«.
44. Det ledende ansvarlige organ evaluerer med bistand fra ad hoc-arbejdsgruppen især denne produktgruppes tidligere, nuværende og sandsynlige fremtidige succes, herunder miljøfordele, idet der tages hensyn til den succes, som andre relaterede produktgrupper har haft, og idet der tages hensyn til arbejdsplanen for EF-miljømærket.
45. Det ansvarlige organ fremlægger resultaterne af disse evalueringer og analyser på et eller flere EUMN-møder og anbefaler eventuelt på grundlag af disse konsultationer EUMN enten at forlænge, tilbagetrække eller revidere miljømærkekriterierne og kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation. I denne forbindelse skal der især tages hensyn til sandsynligheden for, at henstillingen kan opnå en høj grad af støtte.
46. Tilsvarende skal EUMN på grundlag af det arbejde, som det ledende ansvarlige organ og ad hoc-arbejdsgruppen har udført, i givet fald anbefale Kommissionen, at miljømærkekriterierne og kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation enten forlænges, trækkes tilbage eller revideres. I denne forbindelse skal der især tages hensyn til sandsynligheden for, at henstillingen vil kunne opnå en høj grad af støtte. De medlemmer af EUMN, der repræsenterer de interesseparter, der er anført i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1980/2000, kan individuelt eller kollektivt tilknytte deres specifikke udtalelse eller udtalelser til denne henstilling som bilag.

47. Angiver Kommissionen, at mandatet ikke er opfyldt, fortsætter EUMN arbejdet, idet der tages hensyn til de procedurer og krav, der er anført i detaljer i dette afsnit. Kommissionen angiver årsagerne til sin holdning.
48. Angiver Kommissionen, at den er enig med en henstilling om, at miljøkriterierne samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation bør revideres, fortsætter EUMN arbejdet i henhold hertil, idet det tager hensyn til de procedurer og krav, der er anført i detaljer i afsnittet med titlen »Mandat til fastsættelse eller gennemgang af kriterier«.
49. Hvis Kommissionen er enig med en henstilling om, at miljøkriterierne samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation bør tilbagetrækkes eller forlænges, anser EUMN mandatet for at være opfyldt. EUMN skal imidlertid genoptage arbejdet med mandatet, hvis Kommissionen anmoder herom på et senere tidspunkt.
50. Hvis EUMN på noget tidspunkt konkluderer, at det er ude af stand til at opfylde mandatet, skal det straks underrette Kommissionen herom og i detaljer angive årsagerne hertil.

INPUT VEDRØRENDE ARBEJDSPLANEN

(procedure, der skal følges, når EUMN rådspørges af Kommissionen vedrørende arbejdsplanen for EF-miljømærket)

51. EUMN kan give input til Kommissionen vedrørende forslaget til arbejdsplanen for EF-miljømærket, som nævnt i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1980/2000.
52. Med henblik herpå træffer EUMN alle nødvendige og hensigtsmæssige skridt, idet det handler i overensstemmelse med de målsætninger og principper, der er fastlagt i artikel 1, stk. 1 og stk. 4, i den pågældende forordning.
53. Inden EUMN fremsætter forslag om nye produktgrupper, som kunne være en prioritet for Fællesskabets indsats, skal det først træffe en foreløbig og vejledende beslutning med hensyn til, om de pågældende produktgrupper falder inden for anvendelsesområdet for EF-miljømærkeordningen, som fastlagt i artikel 2 i den pågældende forordning, og især opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i den pågældende forordning. I denne forbindelse skal det i passende grad tage hensyn til de forskellige overvejelser, der i detaljer er beskrevet ovenfor i afsnittet med titlen »Forberedende arbejde«.
54. EUMN og dets medlemmer skal på alle mulige måder forsøge at opnå en høj grad af konsensus i forbindelse med dette arbejde.

ANDRE AKTIONER FORETAGET AF EUMN'S MEDLEMMER

55. EUMN's medlemmer skal handle i EF-miljømærkeordningens generelle interesse og kan tage initiativer, som de anser for at være relevante og hensigtsmæssige i denne forbindelse. De kan tilsvarende handle efter anmodning fra Kommissionen. Sådanne initiativer kan bl.a. omfatte:
 - opmærksomhedsskabende foranstaltninger, som anført i artikel 10 i forordning (EF) nr. 1980/2000, eller lignende
 - nedsættelse af ad hoc-arbejdsgrupper
 - aktioner til fremme af en harmoniseret anvendelse af miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation, herunder regelmæssig tilpasning og forbedring af de dertil knyttede brugermanualer
 - udarbejdelse af retningslinjer, f.eks. for at lette fastsættelsen af miljøkriterier
 - vedtagelse af eventuelle interne procedurer.

GENNEMGANG

56. EUMN skal regelmæssigt gennemgå sin funktion, og om nødvendigt kan det fremsætte henstillinger til Kommissionen om at tilpasse disse procedurer tilsvarende. Den første gennemgang bør være afsluttet inden udgangen af 2002.
-

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. november 2000

om fastsættelse af forretningsordenen for samrådsforummet under den reviderede ordning for tildeling af et EF-miljømærke

(meddelt under nummer K(2000) 3281)

(EØS-relevant tekst)

(2000/731/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke⁽¹⁾, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen opretter Den Europæiske Unions miljømærkenævn, i det følgende benævnt EUMN, bestående af de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14, samt det samrådsforum, der er omhandlet i artikel 15.
- (2) Artikel 15 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at Kommissionen sikrer, at EUMN under udførelsen af sine aktiviteter med hensyn til hver enkelt produktgruppe sørger for en afbalanceret deltagelse af alle relevante interesseparter, der er berørt af den pågældende produktgruppe, såsom industri og tjenesteleverandører, herunder små- og mellemstore virksomheder, håndværkere og deres erhvervsorganisationer, fagforeninger, handlende, detailhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugerorganisationer.
- (3) Artikel 15 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at disse parter mødes i et samrådsforum.
- (4) Artikel 15 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at forretningsordenen for samrådsforummet fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 17.
- (5) Betragtning 5 i forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsætter, at det af hensyn til den brede offentligheds accept af EF-miljømærkeordningen er væsentligt, at ikke-statslige organisationer på miljøområdet og forbrugerorganisati-

oner spiller en vigtig rolle i udviklingen og opstillingen af kriterier for EF-miljømærker.

- (6) Bilag IV, stk. 1, fastsætter, at der nedsættes en specifik ad hoc-gruppe inden for EUMN, der inddrager de parter, der er nævnt i artikel 15, og de ansvarlige organer, der er omhandlet i artikel 14, med henblik på udarbejdelse af miljømærkekriterier for hver produktgruppe.
- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Forretningsordenen for samrådsforummet, der er fastsat i bilaget, vedtages hermed.

Artikel 2

Kommissionens beslutning af 18. november 1992⁽²⁾ om fastsættelse af forretningsordenen for samrådsforummet for ordningen for tildeling af EF-miljømærket ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. november 2000.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ K(92) 2324 endelig af 18.11.1992.

BILAG

FORRETNINGSORDEN FOR SAMRÅDSFORUMMET

1. Forretningsordenen for samrådsforummet (forummet), der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1980/2000, oprettes hermed. Forummet skal arbejde i overensstemmelse med den pågældende forordning.
 2. Konsultationsforummet og dets medlemmer skal være medlemmer af Den Europæiske Unionens miljømærkenævn (EUMN) og deltage i alle EUMN's aktiviteter, særlig:
 - anmode Kommissionen om at indlede proceduren for fastsættelse af miljømærkekriterierne samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for produktgrupper
 - fastsætte og gennemgå miljømærkekriterier samt kravene til vurdering og overensstemmelsesverifikation for produktgrupper
 - rådspørges af Kommissionen vedrørende arbejdsplanen for EF-miljømærket
 - fremme anvendelsen af EF-miljømærket.
 3. Følgende organisationer, der repræsenterer de interesseparter, der er nævnt i artikel 15 i den pågældende forordning, er medlemmer af forummet, og dermed af EUMN:
 - COFACE (forbrugere, der også repræsenterer BEUC, Eurocoop og AEC)
 - EEB (miljø)
 - EFS (fagforeninger)
 - Unice (industri)
 - UEAPME (SMV, håndværk)
 - Eurocommerce (handel).

For at sikre en afbalanceret deltagelse af alle relevante interesseparter, kan EUMN enten efter anmodning fra Kommissionen eller på eget initiativ foretage en tilpasning af dette medlemskab, afhængigt af Kommissionens godkendelse.
 4. Hver medlem af forummet udpeger en kontaktperson.
 5. Forummet mødes på møder i EUMN.
 6. Udover generelle repræsentanter, som deltager i EUMN's møder, udpeger hvert medlem af forummet mindst en teknisk repræsentant pr. produktgruppe, som deltager i de ad hoc-arbejdsgrupper, som EUMN har oprettet i forbindelse med specifikke produktgrupper, samt i møder i EUMN, hvor den pågældende produktgruppe skal diskuteres indgående. Disse tekniske repræsentanter skal så vidt muligt være eksperter og have indgående kendskab til den pågældende produktgruppe.
 7. Medlemmerne af forummet og deres generelle og tekniske repræsentanter handler i overensstemmelse med de målsætninger og principper, der er fastlagt i artikel 1 i den pågældende forordning samt i henhold til de proceduremæssige principper, der er fastlagt i bilag IV til den pågældende forordning.
-